

dre Landeveie pr. 1,000 Tdr. Hartkorn. Deraf følger, at, medens Ringkjøbing Amt hidtil til begge Slags Veie kun har bidraget 2 Rd. 57 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn om Aaret, har Viborg Amt bidraget 3 Rd. 82 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$, altsaa omtrent $\frac{1}{2}$ Gang saa Meget til. Mig forekommer det derfor, at, naar hensees til det mindre Antal mindre Landeveie, som Ringkjøbing Amt har, vil det have faaet en stor Godtgjørelse, naar det faaer hele den store Gjæld estergiven paa ca. 340,000 Rd. Det er efter min Formening Mere, end det burde have; men da Forholdet stiller sig saaledes, skal jeg anbefale, at Viborg Amt faaer den Estergivelse, der søges om. — Hvad Forslagene angaaende de to Kjøbstæder angaaer, kan jeg ikke nægte, at efter det Foredrag, vi hørte af den ærede Lands- thingsmand for 8de Kreds (Brinck-Seidelin), er der for mig Meget, der taler for Høstebro; men det er et ganske særegent Tilfælde, og jeg troer sikkert, at, naar den Tid engang maatte komme, at denne Bro igjen skal ombygges, vil det skee, som den høitærede Indenrigsminister nylig antydede, at Rigsdagen ogsaa vil tage Hensyn til det særegne Forhold og give Byen en Understøttelse, og derfor troer jeg ikke, at det nu er tilraadeligt, at vi stemme for dette Forslag. Dersom det var saa heldigt, kunde jeg sige, at samtlige Kjøbstæder stod i Gjæld til Statskassen, vilde jeg virkelig tilraade, at vi slog en Streg over den hele Gjæld, thi netop Kjøbstæderne lide et stort Tab derved, at der gives Dvitting for, hvad Statskassen har tilgode hos Amtene, hvortil Kjøbstæderne have bidraget deres forholdsvisse Part. Dersom vi vilde tage Hensyn til det Forhold, hvori der skal svares Indkomstskat ifølge den Indkomstskatlov, som vi nylig have vedtaget, saa have de bidraget $\frac{1}{6}$ Part deraf. Dersom altsaa alle Kjøbstæder stode i Gjæld til Veitassen, da vilde jeg anbefale, at vi sloge en Streg over al denne Gjæld; men, da det ikke er saa, og da vi ikke kunne komme alle Kjøbstæder imøde ad denne Vel, troer jeg, at det er urigtigt at gjøre det med Hensyn til enkelte Kjøbstæder.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun sige en ganske kort Bemærkning til den Dvitting,

vi nys hørte fra det ærede Medlem for Bornholm (Sonne). Jeg kan ikke tillægge det Motiv, som han fremsførte for at estergive Viborg Amts Gjæld, nogen Betydning, det Motiv nemlig, som søges i den Omstændighed, at Viborg Amt, ved Siden af en forholdsvisst fort Strækning Hovedlandveie, har en stor Strækning af mindre Landeveie. Det er nemlig indlysende, at i samme Forhold, hvori et Amt har flere mindre Landeveie, i samme Forhold har Amtets Communer færre Biveie at holde vedlige. Den Omstændighed, at et Amt har bestemt sig til at optage flere eller færre af Veiene i Amtet som Landeveie, troer jeg ikke kan bruges som Beviis for Amtets Trang til at nyde et Bidrag. Jeg haaber, at en af Virkningerne af den anden Lov, som nys har foreligget det ærede Thing, netop vil være den, at Landeveienes Udstrækning vil blive betydeligt større, end Tilfældet er nu, og det vil jo aabenbart være et Fremskridt, Noget, der vil befordre Landets Cultur i høi Grad. Det vil let sees paa Oversigten over Amternes Udgifter, at Viborg Amts Udgifter ere lidt over 5 Rd., nemlig 5 Rd. 32 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn, medens Gjennemsnittet af samtlige jydskes Amters Bidrag til Repartitionsfonden er 4 Rd. 78 $\frac{1}{2}$, og deraf synes det noksom at fremgaae, at Viborg Amt ikke kan stiges at være overbebyrdet i nogen væsentlig Grad. Der er andre Amter i Jylland, som yde et betydeligere Bidrag pr. Td. Hartkorn til Amtsrepartitionsfonden, end Tilfældet er med Viborg Amt.

Brinck-Seidelin: Jeg maa takke den høitærede Indenrigsminister for den velvillige Maade, hvorpaa han modtog de Vædringsforslag, som ere stillede under Nr. 1 og 2. Jeg siger, at det var en velvillig Maade, fordi han sagde, at han ikke absolut vilde modsætte sig dem. Han sagde ganske vist heller ikke, at han vilde anbefale dem, men det var jo Alt, hvad jeg kunde vente paa Sagens nærværende Stadium. Dog maa jeg bemærke, at, naar den høitærede Minister sagde, at det var en stor Velgjerning for en Kjøbstad at faae en Hovedlandveisgade igjennem Byen, saa kan jeg ikke være enig med ham deri, og jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at Indenrigsministeren i 1856